

DOI <https://doi.org/10.32782/3041-1297/2025-2-12>

Н. М. Торчинська¹, М. М. Торчинський¹, В. О. Шиманська²

¹*Хмельницький національний університет, м. Хмельницький, Україна*

²*Уманський державний педагогічний університет імені Павла Тичини, м. Умань, Україна*

ORCID: <https://orcid.org/0000-0001-6182-0027> – Н. М. Торчинська

<https://orcid.org/0000-0001-5268-0237> – М. М. Торчинський

<https://orcid.org/0000-0003-1164-1041> – В. О. Шиманська

torchynskan@khmnu.edu.ua

ТЕХНОЛОГІЇ СТВОРЕННЯ Й АНАЛІЗУ РІЗНОЖАНРОВИХ ТЕКСТІВ У СУЧАСНІЙ ОСВІТНІЙ ПРАКТИЦІ

Анотація. Стаття присвячена формуванню текстотвірної компетенції у здобувачів вищої освіти спеціальностей «Філологія» та «Середня освіта» як ключового складника їхньої мовно-комунікативної та професійної компетентності. Актуальність дослідження зумовлена стрімкими змінами в освітньому просторі під впливом глобалізаційних процесів та інформаційних технологій, а також проблемою невміння здобувачів освіти аналізувати джерела та якісно генерувати наукові тексти, що є пріоритетом під час навчання на бакалавраті та в магістратурі. Незважаючи на широкий доступ до інформаційних ресурсів та наявність дисциплін з академічного письма, наявна гостра потреба навчити студентів критично мислити, аналізувати й грамотно створювати різножанрові тексти. Особливого значення набуває проблема дотримання академічної доброчесності в епоху використання сервісів штучного інтелекту (ШІ).

Об'єкт дослідження – принципи, технології та прийоми створення різножанрових текстів у закладах вищої освіти. Мета – схарактеризувати і систематизувати ключові принципи, технології та прийоми, що становлять основу ефективної роботи здобувачів вищої освіти над створенням різножанрових, зокрема наукових, текстів. У статті зроблено спробу комплексно систематизувати й деталізувати основні етапи роботи над текстом, що включає: шість основних принципів текстотворення (доцільності, адресності, системності, комунікативної ефективності, дотримання норм, стилістичної відповідності); технології роботи над текстом (дотекстова робота, власне текстотворення, післятекстова робота); систему прийомів (лексичні, синтаксичні, морфологічні, композиційні), що використовуються для досягнення комунікативного ефекту. Також зроблено акцент на викликах сучасного інформаційного середовища, зокрема на інтеграції правил етичного використання штучного інтелекту у процес текстотворення. Отже, формування текстотвірної компетентності виходить за межі простого вираження думок і вимагає від філолога творчої взаємодії з мовою та власного підходу до виразності.

Ключові слова: текст, текстотвірна компетенція, принципи створення тексту, технології текстотворення, науковий текст, штучний інтелект.

N. M. Torchynska¹, M. M. Torchynskiy¹, V. O. Shymanska²

¹*Khmelnytskyi National University, Khmelnytskyi, Ukraine*

²*Pavlo Tychyna Uman State Pedagogical University, Uman, Ukraine*

TECHNOLOGIES FOR CREATING AND ANALYZING TEXTS OF VARIOUS GENRES IN MODERN EDUCATIONAL PRACTICE

Abstract. The article focuses on the development of text-creation competence among higher education students as a key component of their linguistic, communicative, and professional proficiency. The relevance of the research is determined by rapid changes in the educational landscape influenced by globalization and information technologies, as well as the recurring problem of students' inability to effectively analyze sources and generate high-quality academic texts, a priority during both bachelor's and master's degree programs. Despite widespread access to information resources and the availability of academic writing courses,

there is a critical need to teach students to think critically, analyze, and skillfully produce texts of various genres. The issue of maintaining academic integrity in the age of Artificial Intelligence (AI) services is also gaining particular significance.

The object of the study is the principles, technologies, and techniques for creating multi-genre texts in higher education institutions. The goal is to characterize and systematize the key principles, technologies, and techniques that form the basis for effective work by higher education students in creating diverse texts, especially academic ones. The article attempts to comprehensively systematize and detail the main stages of work with text, which includes: six core principles of text creation (appropriateness/purposefulness, addressing the audience, systematic nature/cohesion, communicative effectiveness, adherence to norms, stylistic correspondence); technologies for working with text (pre-textual work, actual text creation, post-textual work); and a system of techniques (lexical, syntactic, morphological, compositional) used to achieve a communicative effect. Emphasis is also placed on the challenges of the modern information environment, particularly the integration of ethical AI usage rules into the text creation process. Consequently, the development of text-creation competence goes beyond the simple expression of thoughts and requires a philologist's creative interaction with language and their own approach to expressiveness.

Key words: text, text-creation competence, principles of text creation, text creation technologies, academic text, artificial intelligence.

Постановка проблеми. У сучасному освітньому просторі, що стрімко змінюється під впливом низки глобалізаційних процесів та різноманітних інформаційних технологій, формування текстотвірної компетенції у здобувачів вищої освіти у тісному взаємозв'язку з мовно-комунікативною набуває першочергового значення. Здатність ефективно створювати, аналізувати й інтерпретувати різножанрові тексти, як усні, так і писемні, є ключовою для майбутніх фахівців у сфері філології та перекладознавства, особливо коли йдеться про вміння генерувати наукові тексти, які стають пріоритетними під час навчання на бакалавраті та в магістратурі. Як відомо, мовно-комунікативна компетенція, будучи складником професійної компетентності педагога, ґрунтується на досконалому знанні й володінні мовними і позамовними комунікативними засобами, має практичне спрямування, заснована на знаннях із лінгвістики, психології та педагогіки [3, с. 312], тому здобувачам вищої освіти різних рівнів у закладах освіти пропонують низку дисциплін, із-поміж яких «Методологія та організація наукових досліджень», «Основи наукових досліджень», «Академічне письмо», «Культура наукової мови», «Стилістика сучасної української мови», що сприяють формуванню необхідних компетенцій. Кожен згаданий освітній компонент спрямований на вироблення відповідних програмних результатів навчання. Розуміння процесу створення та аналізу тексту ґрунтується на міждисциплінарних засадах, що об'єднують лінгвістику тексту, стилістику, риторику, теорію комунікації, когнітивну лінгвістику та дидактику тощо. Звісно, чільне місце посідає сучасна українська літературна мова, знання якої є запорукою грамотного тексту, тому існує потреба вчити здобувачів освіти самостійно, правильно і грамотно писати наукові роботи, які набагато складніші від інших

видів текстів, що й зумовлює актуальність сучасних розвідок у цьому напрямі.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. На основних етапах формування мовно-комунікативної компетенції майбутніх фахівців у процесі роботи з науковими текстами під час вивчення дисципліни «Українська мова за професійним спрямуванням» зосередилася О. Клак, зазначивши, що здобувачі вищої освіти постійно працюють із різними науковими текстами, спочатку це репродуктивні різновиди (конспектування, реферування, анотування), які стають «передумовою ефективної роботи над продуктивними (творчими) різновидами мовленнєвої діяльності – тезами, науковими статтями, рецензіями, відгуками» [4, с. 78]. Авторка описує власний досвід формування наукових компетентностей у студентів.

Проблема формування культури наукового мовлення в майбутніх педагогів стала об'єктом зацікавлення І. Голубовської та В. Підгурської, які, зокрема, окреслили особливості реалізації норм сучасної української літературної мови в науковому стилі, зацентрували увагу на найбільш типових для наукових текстів помилках, проаналізували причини порушення мовних норм під час творення наукових текстів, запропонували низку завдань, спрямованих на вдосконалення культури наукового мовлення майбутніх фахівців [1].

Дослідження Н. Назаренко присвячене формуванню у здобувачів вищої освіти навичок написання наукового проблемно-тематичного повідомлення англійською мовою. Авторка пропонує студентам дотримуватися певного алгоритму, який допомагає організувати свою роботу, що полягає в доборі відповідної літератури та її опрацюванні, формулюванні тез, складанні плану, написанні тексту, його оформленні, редагуванні тощо [5, с. 275]. Тобто це загальновідомі елементи роботи, навички виконання яких потрібно сфор-

мувати в майбутніх фахівців у будь-якій сфері діяльності, що потребує генерування наукових чи будь-яких інших текстів.

У контексті нашого дослідження актуальною є стаття О. Царик, М. Сокол, Т. Паничок, де автори приділили увагу текстотвірній компетентності як ключовому елементу успішної фахової діяльності, яка дозволяє аналізувати й інтерпретувати тексти, а також творчо взаємодіяти з мовою, наголосили на важливості правильного використання мовних засобів, застосування інноваційних методів навчання, які акцентують увагу на творчому написанні, аналізі текстів та взаємодії з іншими мовними сферами [8, с. 275].

Зважаючи на наявність великої кількості наукових статей, посібників, підручників, у яких зосереджено увагу на особливостях формування навичок писемного наукового мовлення у здобувачів освіти, на доступі до низки джерел як українськомовних, так і закордонних, постійно спостерігаємо проблему написання студентами наукових текстів, невміння чи небажання проаналізувати джерела, що вимагає від викладача зусиль навчити мислити, аналізувати, критикувати, характеризувати.

Мета статті – схарактеризувати принципи, технології та прийоми створення різножанрових текстів здобувачами вищої освіти, які навчаються за спеціальностями «Філологія (за спеціалізаціями)» та «Середня освіта (за спеціалізаціями)».

Виклад основного матеріалу. Створення усних і писемних текстів різних жанрів і стилів – це складна, але надзвичайно важлива компетенція, яка ґрунтується на знанні низки принципів, технологій і прийомів. Це стосується як державної, так і іноземних мов. Зважаючи на сучасні технології й можливості, завжди здається, що кожне наступне покоління студентів приходить із певними вміннями пошуку необхідної інформації та її використання на практиці. Проте в результаті виявляється, що широкий доступ до Інтернету, до різних електронних ресурсів, бібліотек тощо не свідчить про базові вміння цим усім користуватися. Тому й виникає потреба формувати відповідні компетенції у здобувачів освіти не лише першого (бакалаврського) рівня, а й другого (магістерського) під час вивчення тих освітніх компонентів, де серед загальних компетенцій відповідно до Стандарту наявні такі, як «здатність до пошуку, опрацювання та аналізу інформації з різних джерел; вміння виявляти, ставити та вирішувати проблеми; здатність до абстрактного мислення, аналізу та синтезу; наявність навичок використання інформаційних і комунікаційних технологій; здатність проведення досліджень

на належному рівні; здатність генерувати нові ідеї» (див. освітньо-професійні програми за спеціальністю «Філологія»). Водночас необхідно пам'ятати, що «в умовах глобалізації та відкритості інформаційних потоків підвищується значення інформаційної грамотності й медіаграмотності членів суспільства для забезпечення стійкості суспільства щодо інформаційних загроз» [2, с. 45]. У контексті нашого дослідження цей складник також набуває ваги, оскільки у вільному доступі наявні джерела, видані в країні-агресорі, використання яких в освітній сфері заборонене.

Перед тим як формувати у філологів навички створення наукових текстів, необхідно навчати аналізувати вже наявні, тобто зацентрувати їхню увагу на «композиційних особливостях наукового тексту, його теми й основної думки, виокремлення структурних елементів, з'ясування їх лексикограматичних особливостей, стилістичних ознак, виділення ключових слів та засвоєння наукової термінології та фразеології, переклад та редагування текстів тощо» [4, с. 79].

Принципи створення різностильових текстів, становлячи основу професійної комунікативної компетентності сучасного фахівця-філолога, визначають ефективність впливу на цільову аудиторію та успішність досягнення комунікативних цілей. Володіння цими принципами дозволяє автору свідомо керувати стилістичними засобами мови та адаптувати текст до конкретних комунікативних ситуацій. Щоб створити текст будь-якого стилю чи жанру, варто дотримуватися певних принципів:

1) принципу доцільності (цілеспрямованості): текст створюється для конкретної мети (інформувати, переконати, розважити, спонукати до дії) і для конкретної аудиторії, що визначає вибір стилю, жанру, лексики, синтаксису;

2) принципу адресності: орієнтація на адресата (кому призначений текст), а отже, врахування його віку, рівня знань, соціального статусу, інтересів;

3) принципу системності й зв'язності: текст повинен бути логічно побудований, із чіткою структурою (вступ, основна частина, висновок), усі його складники мають бути взаємопов'язані;

4) принципу комунікативної ефективності: текст повинен бути зрозумілим, переконливим, досягати поставленої мети;

5) принципу дотримання норм: відповідність мовним (орфографічним, пунктуаційним, лексичним, граматичним, стилістичним) нормам літературної мови;

6) принципу стилістичної відповідності: вибір мовних засобів має відповідати функціональному

стилю (науковому, офіційно-діловому, публіцистичному, художньому, розмовному) та жанру тексту.

Ефективне текстотворення вимагає володіння низкою технологій, що охоплюють усі етапи роботи над текстом та інструменти, які допомагають у процесі його створення. Для здобувачів освіти це означає не лише знання правил, а й оволодіння стратегіями генерування ідей, структуризації та редагування.

Перший етап – *це технології дотекстової роботи* (до створення чернетки), коли здобувач часто разом із науковим керівником чи викладачем певної дисципліни: 1) генерує ідею, знайомиться із сутністю відповідних понять і термінів, відповідними джерелами, науковою літературою, структурує початкові думки; 2) визначає мету майбутнього тексту (інформування чи переконання), вибирає стиль і жанр (стаття, доповідь, есе) і цільову аудиторію (вік, рівень знань, інтереси) для адаптації змісту і стилю; 3) створює план, розробляє детальну структуру тексту, визначає послідовність викладу матеріалу, розподіляє на абзаци.

Цей процес називають також RAFT-технологією. «Це прийом критичного мислення, який використовують у разі створення текстів різної тематики й цільової спрямованості», де кожна літера абрєвіатури має певне значення: R – роль, A – аудиторія, F – формат, T – тема. RAFT-технологію вважають універсальною, яку можна використовувати під час вивчення будь-якої дисципліни [9].

У структурі *технології власне текстотворення* починається з: 1) формування тексту певними частинами (таких як огляд літератури, виклад власних думок, висновки), які потім інтегруються в цілісну структуру; 2) вибору мовно-стилістичних засобів задля уникнення тавтології, точного вираження думки, посилення виразності; 3) роботи з цитатами, правильного оформлення чужих думок, покликань і джерел.

Технології післятекстової роботи передбачають: 1) саморедагування і взаєморедагування, що сприяє розвитку навичок критичного погляду на власний текст та текст одногрупників (виявлення логічних, граматичних, стилістичних помилок, неточностей); 2) використання лінгвістичних онлайн-інструментів, тобто застосування програм перевірки орфографії, граматики, різних словників, тезаурусів тощо; 3) оцінку ефективності виконаної роботи, тобто перевірку, чи зміст тексту досягає поставленої мети і чи зрозумілий він для цільової аудиторії.

Для досягнення поставленої мети у процесі створення текстів варто дотримуватися низки прийомів. Прийом створення тексту – це конкрет-

ний спосіб або метод організації мовного матеріалу, який береться автором для досягнення певного комунікативного ефекту та реалізації своїх творчих завдань. Кожен прийом базується на таких елементах, як цілеспрямованість, технічність, стилістична вмотивованість, тобто використовуються ті прийоми, які характерні для певних функціональних стилів. Тут на перший план виходять прийоми *лексичні* (відбір стилістично маркованої лексики, використання синонімів, антонімів, паронімів, фразеологізмів, метафор, порівнянь), *синтаксичні* (вибір певних типів речень, інверсії, парцеляції, риторичних фігур), *морфологічні* (обрання певних частин мови чи зворотів) і *композиційні* (використання різних типів початку та кінцівки тексту, виділення ключових слів і фраз, абзацний поділ і підзаголовки, уведення в текст цитат).

Проте під час аналізу ролі текстотвірної компетентності у формуванні мовної особистості філолога важливо враховувати динаміку сучасного мовного середовища, де зміни в мовних та комунікаційних парадигмах ставлять перед фахівцем нові завдання та вимоги [8, с. 1224]. Тому під час написання текстів, особливо коли йдеться про іншомовні або про представників інших етносів, необхідно враховувати різні культурні контексти, міжмовні взаємозв'язки, пареміологічний пласт тощо. Як зауважують науковці, «текстотвірна компетентність у філології виходить за межі лише правильного вираження думок. Вона дозволяє фахівцеві творчо взаємодіяти з мовою, впроваджуючи власні стилістичні відтінки та формуючи власний підхід до виразності. Це особливо важливо в художній літературі, перекладацькій справі та лінгвістичних дослідженнях» [8, с. 1229].

Нині генерування різних видів текстового контенту стало надшвидкою та легкою справою з появою штучного інтелекту, чим дуже часто почали послуговуватися здобувачі вищої освіти. Про інноваційні технології штучного інтелекту Salesforce Einstein, які можуть бути використані для лінгвістичного аналізу текстів у філологічних дослідженнях, написано низку статей, зокрема й одним з авторів цієї розвідки. Наприклад, згадана вище система може витягувати цінну інформацію з великих обсягів текстових даних, виконувати складні завдання, такі як аналіз емоцій і розпізнавання іменованих сутностей, а також забезпечувати високу точність результатів. Філологи можуть використовувати цю технологію для покращення своєї роботи та досягнення поставленої мети [10, с. 255].

Тому перед викладачем стоїть велике завдання – спонукати студента правильно послуговуватися

цим досягненням людства у професійній діяльності, бо жоден із сервісів штучного інтелекту не здатний повноцінно замінити фахівця, він може стати гарним помічником, але під час написання, наприклад, кваліфікаційної або курсової роботи потрібна постійна перевірка правдивості наукових джерел, зокрема прізвищ, назв праць, розуміння ідей та поглядів того чи іншого науковця тощо. Провідним гаслом у разі використання ШІ, яке не заперечує академічної доброчесності, стає фраза: «Використовуй те, про що міг би спокійно попросити у свого товариша / одногрупника / колеги і не відчував би за це ніяковості». Звісно, що у сучасних можливостях у закладах вищої освіти ще більшої ваги набувають перевірки створених текстів на плагіат, важливість використання правильних покликань, детальний огляд наявних досліджень тощо.

Висновки і перспективи подальших розвідок. Зміни в комунікативних та мовних парадигмах вимагають від фахівця нових навичок, що робить розвиток текстотвірної компетентності стратегічною необхідністю (а не просто освітньою метою) для ефективної діяльності в науковій, професійній та культурній сферах. На формування текстотвірної компетентності у філолога безпосередньо впливають виклики сучасного мовного середовища і вимагають відповідної реакції. У сучасному інформаційному суспільстві здатність створювати тексти різних функціональних стилів є ключовою компетенцією, що забезпечує ефективну професійну діяльність у будь-якій сфері. Чіткі принципи стилеутворення дозволяють здобувачеві вищої освіти оптимально поєднувати мовні засоби відповідно до мети, аудиторії та ситуації спілкування. Тому для створення, наприклад, наукового тексту студент повинен отримати чіткі рекомендації та настанови, що може забезпечити його від порушення норм академічної доброчесності. Перспективу дослідження вбачаємо в аналізі методів лінгвістичних та літературознавчих досліджень, які здобувач вищої освіти може використати під час написання кваліфікаційної роботи.

Список літератури:

1. Голубовська І., Підгурська В. Практичні аспекти формування культури наукового мовлення майбутніх учителів у процесі вивчення української мови за професійним спрямуванням. *Актуальні питання гуманітарних наук*. 2024. Вип. 82, том 1. С. 415–421.
2. Завгородній Д. В. Інфомедійна грамотність як педагогічна категорія. *Наукові записки Львівського державного університету безпеки життєдіяльності. Педагогіка і психологія*. 2024. № 2 (4). С. 44–47.

3. Іваннікова О., Гарачук Т. Мовно-комунікативна компетентність педагога: історико-теоретичний аспект. *Актуальні питання гуманітарних наук*. 2023. Вип. 61, том 1. С. 307–315.

4. Клак О. Етапи й форми роботи над науковим текстом у процесі формування наукової мовнокомунікативної компетенції. *Актуальні проблеми навчання іноземних мов для спеціальних цілей* : збірник наукових статей. / Уклад. І. Ю. Сковронська. Львів : ЛьвДУВС, 2020. С. 73–80.

5. Назаренко Н. Формування навичок написання наукового проблемно-тематичного повідомлення англійською мовою у майбутніх офіцерів-прикордонників. *Збірник наукових праць Національної академії Державної прикордонної служби України. Серія : Педагогічні науки*. 2021. № 1 (24). С. 271–284.

6. Пасічна О. В. Формування умінь і навичок роботи з науковими текстами у процесі мовної підготовки здобувачів вищої освіти на заняттях з курсу «Українська мова (за професійним спрямуванням)». *Науковий вісник Ужгородського національного університету. Серія : Педагогіка. Соціальна робота*. Ужгород : Говерла, 2023. Вип. 1 (52). С. 137–140.

7. Харченко І. Формування навичок академічного письма майбутніх фахівців нефілологічного профілю в умовах інформаційно-освітнього середовища. *Актуальні питання гуманітарних наук*. 2023. Вип. 64, том 2. С. 347–351.

8. Царик О., Сокол М., Паничок М. Текстотвірна компетентність як індикатор сформованості мовної особистості майбутнього філолога. *Вісник науки та освіти*. 2023. № 11 (17). С. 1221–1234.

9. RAFT-технологія – універсальний прийом критичного мислення. *Всеосвіта*. 2019. URL: <https://vseosvita.ua/c/news/post/5487> (дата звернення: 28.09.2025).

10. Strashko I., Melnyk I., Kozak V., Torchynska N., Dyiak O. Linguistic analysis of texts in philological research: the use of Salesforce Einstein Artificial Intelligence. *Forum for Linguistic Studies*. 2024. Vol. 6. Iss. 3. P. 246–259.

References:

1. Holubovska I., & Pidghurska V. (2024). Praktychni aspekty formuvannia kultury naukovoho movlennia maibutnikh uchyteliv u protsesi vyvchennia ukrainskoi movy za profesiinym spriamuvanniam [Practical aspects of forming the culture of scientific language of future teachers in the process of studying the Ukrainian language for professional purposes]. *Aktualni pytannia humanitarnykh nauk*, 82 (1), 415–421 [in Ukrainian].
2. Zavhorodnii D. V. (2024). Infomediina hramotnist yak pedahohichna katehoriia [Infomedia literacy as a pedagogical category]. *Naukovi zapysky Lvivskoho derzhavnoho universytetu bezpeky zhyttiedialnosti. Pedahohika i psykhologhiia*, (2) 4, 44–47 [in Ukrainian].
3. Ivannikova O., & Harachuk T. (2023). Movno-komunikatyvna kompetentnist pedahoha: istoryko-teoretychnyi aspekt [Linguistic and communicative

competence of a teacher: Historical and theoretical aspect]. *Aktualni pytannia humanitarnykh nauk*, 61 (1), 307–315 [in Ukrainian].

4. Klak O. (2020). Etapy y formy roboty nad naukovym tekstem u protsesi formuvannia naukovoï movnokomunikativnoi kompetentsii [Stages and forms of work on a scientific text in the process of forming scientific linguistic and communicative competence]. / In I. Yu. Skovronska (Comp.), *Aktualni problemy navchannia inozemnykh mov dlia spetsialnykh tsilei*: zbirnyk naukovykh statei, 73–80 [in Ukrainian].

5. Nazarenko N. (2021). Formuvannia navychok napsannia naukovoï problemno-tematychnoho povidomlennia anhliskoiu movoiu u maibutnykh ofitseriv-prykordonnykiv [Formation of skills for writing a scientific problem-thematic report in English for future border guard officers]. *Zbirnyk naukovykh prats Natsionalnoi akademii Derzhavnoi prykordonnoi sluzhby Ukrainy. Seriya: Pedagogichni nauky*, 1 (24), 271–284 [in Ukrainian].

6. Pasichna O. V. (2023). Formuvannia umin i navychok roboty z naukovymy tekstamy u protsesi movnoi pidhotovky zdobuvachiv vyshchoi osvity na zaniattiakh z kursu «Ukrainska mova (za profesiinym spriamuvanniam)» [Formation of skills and abilities to work with scientific texts in the process of language training of higher education students in the course “Ukrainian language (for professional purposes)”].

Naukovyi visnyk Uzhhorodskoho natsionalnoho universytetu. Seriya: Pedagogika. Sotsialna robota, 1 (52), 137–140 [in Ukrainian].

7. Kharchenko I. (2023). Formuvannia navychok akademichnoho pysma maibutnykh fakhivtsiv nefilologichnoho profilu v umovakh informatsiino-osvitnoho seredovyshcha [Formation of academic writing skills of future non-philological specialists in the conditions of information and educational environment]. *Aktualni pytannia humanitarnykh nauk*, 64 (2), 347–351 [in Ukrainian].

8. Tsaryk O., Sokol M., & Panychok M. (2023). Tekstotvorna kompetentnist yak indykator sformovanosti movnoi osobystosti maibutnoho filologa [Text-creating competence as an indicator of the formation of the linguistic personality of the future philologist]. *Visnyk nauky ta osvity*, 11 (17), 1221–1234.

9. Vseosvita. (2019). *RAFT-tehnolohiia – universalnyi pryom krytychnoho myslennia* [RAFT technology – a universal technique of critical thinking]. Retrieved September 28, 2025, from: <https://vseosvita.ua/c/news/post/5487> [in Ukrainian].

10. Strashko I., Melnyk I., Kozak V., Torchynska N., & Dyiak O. (2024). Linguistic Analysis of Texts in Philological Research: The Use of Salesforce Einstein Artificial Intelligence. *Forum for Linguistic Studies*, 6 (3), 246–259. <https://doi.org/10.30564/fls.v6i3.6601> [in English].

© Н. М. Торчинська, М. М. Торчинський, В. О. Шиманська

Оглядова

Надійшла до редакції 11.09.2025

Прийнято до публікації 06.10.2025

Опублікована 02.12.2025